

Gnelærerembeder paa Landet maa vedkom-
mende, der søger Ansættelse, have fyldt 25
Aar og i mindst 4 Aar ifølge Skolekommissi-
onens Vidnesbyrd have virket tilfredsstill-
ende i Skolens Tjeneste. Naar der nu
indgives Ansøgning om et Embede, skal ved-
kommende indgive sin Ansøgning til sin Sogne-
præst, som skal paategne Ansøgningen et Vid-
nesbyrd og derefter sende den til Distriktsprovs-
ten, som saa ogsaa skal paategne Ansøgningen
sit Vidnesbyrd; derefter gaar Ansøgningen
til den Autoritet, som skal talde til det Em-
bede, vedkommende søger. Efter den Bestem-
melse, her staar, bliver det kun Skolekom-
missionens Vidnesbyrd om, at vedkommende
har virket tilfredsstillende i Skolens Tjeneste,
der skal afgøre, om han kan komme i Be-
trægtning eller ikke. Det forekommer mig
at være for lidt. Jeg kunde ønske, at der
der blev tilføjet foruden Skolekommissionens
ogaa Distriktsprovstens Vidnesbyrd. — Om
en mindre Uenighed i § 20 om Oberlærer-
ens Lønningstillæg og om en Uenighed i §
21 om en Tilføjelse til 3dje Stykke, som blev
foreslaaet i forrige Samling, men som er
udeladt her, tror jeg, at der forholdsvis let
vil kunne opnaas Enighed. Det samme gæl-
der efter min Mening om § 31, der handler
om Statskassens Tilskud til Kommunerne
og til de private Stoler. Den er ligeledes
affattet noget forskellig fra det Forslag, som
i forrige Samling blev foreslaaet fra Lands-
tingets Side, men Uoverensstemmelserne ere
efter min Mening ligeledes her saa ringe,
at man tør haabe, at de med Bæthed ville
kunne fjernes. Da dette Forslag er forelagt
af Medlemmer af dette Ting's Flertal, og
der blev forhandlet saa indgaaende om det i
forrige Samling, forekommer det ogsaa mig,
at det høje Ting ikke bør sende det i Udvalg,
men give det dets tre Behandlinger uden
Udvalg og snarest sende det op til det andet
høje Ting, for at dette kan gøre det færdigt
saa betids, at et eventuelt Fællesudvalg, om
det skulde blive nødvendigt at nedsætte et
saadant, kan saa tilstrækkelig Tid til at be-
handle det, og man tør saa hengive sig til
det Haab, at hvad der ikke lykkes i Fjor,
mulig vil lykkes i Aar, nemlig at saa For-
slaget ophøjet til Lov. Det havde været
ønskeligt, om den højtærede Minister for
Kirke- og Undervisningsvæsenet, som har
Førtjenesten af Lovforslagets første Fremkomst
og første Udarbejdelse, havde følt sig opfor-
dret til at fremsætte det paa ny; men vi have
jo nu hans Ord for, at han vil medvirke til at
fremme det og gennemføre det, hvis det er
muligt, og vi tør vel ogsaa hengive os til
det Haab, at det vil lykkes ham.

Scharling: Ogsaa jeg gaar ud fra,
at det er Hensigten at lade dette Lovforslag
påsere saa hurtigt som muligt gennem dette
Ting, for at det kan komme op til det an-
det Ting. Det var ganske vist en af Ho-
vedgrundene til, at Lovforslaget strandede
i Fjor, at det alt for sent kom op i det an-
det Ting. Man er berettiget til at gaa ud
fra, at naar et Lovforslag forelægges i det
ene Ting, følges det, ogsaa af Medlemmer af
det andet Ting, saaledes at de i nogenlunde
betimelig Tid gøre sig rede for deres egen
Stilling til Forslaget. Men Forholdet her
var jo det, at der ved anden Behandling
fremkom en Række ny, store Spørgsmaal,
som slet ikke havde foreligget i selve Lov-
forslaget, at dette altsaa først kom til at
foreligge fra det Djeblit, Betænkningen her
i Tinget var afgiven og egentlig først efter
Sagens anden Behandling. Det var allerede
et ret fremrykket Tidspunkt, paa hvilket disse
Spørgsmaal kom frem, og Sagen kom saa
sent op til det andet Ting, at den, dersom
den skulde kunne gennemløbe de nødvendige
Stadier, eventuelt Fællesudvalg, maatte be-
handles meget forceret af det andet Ting.
Det vil derfor vistnok være af stor Betyd-
ning, at Sagen kommer saa hurtigt som mu-
ligt til det andet Ting for der at blive un-
derkastet en omhyggelig Behandling. Det er
ogsaa mit Haab, at Resultatet maatte blive
en Affattelse, om hvilken det maatte lykkes
at bringe Enighed til Beje mellem Tingene.
Naar dette er Tanken — hvad jeg forud-
sætter — ligger deri ogsaa ganske naturligt,
at vi fra vor Side opgive at bringe Æn-
dringer frem under Behandlingen her i Tin-
get og altsaa for saa vidt slutte os til Lov-
forslagets Oversendelse til det andet Ting,
som det er. Men jeg maa dog tage en ud-
trykkelig Forvaring imod, at der heri skulde
ligge den Tilslutning til Lovforslaget, som
den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (S.
C. Christensen) syntes at ville lægge deri.
Han udtalte ved Lovforslagets Forelæggelse,
at han haabede, at hele Tinget her vilde slutte
sig til Lovforslaget og sende det op til
Landstinget som sit Lovforslag, og han gen-
tog dette i Dag. Naar vi slutte os til
Lovforslagets Oversendelse til det andet
Ting og undlade at foreslaa Ændringer
her, ligger deri selvfølgelig ikke en Tilslut-
ning til alt, hvad der er foreslaaet fra Æn-
dringernes Side. Jeg maa hyderligere gøre
gældende, at naar den ærede Ordfører saa
stærkt fremhævede, at der var visse Partier
af Lovforslaget, som man var blevet fuldt
ud enig om i Fællesudvalget, og at For-
slagsstillerne her havde optaget disse Partier